

Sygn. akt VIII Ua 30/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2015 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący – Sędzia SO Bożena Rolińska

Sędziowie SO Jolanta Węs (spr.)

SO Zofia Kubalska

Protokolant – sekretarz sądowy Ewelina Parol

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2015 roku w Lublinie

sprawy z odwołania S. S.

z udziałem zainteresowanego(...) w Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do zasiłku chorobowego

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 29 kwietnia 2015 roku sygn. akt VII U 736/13

oddala apelację.

SSO Jolanta Węs SSO Bożena Rolińska SSO Zofia Kubalska

VIII Ua 30/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w pkt I zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 19 czerwca 2013 i ustalił, że wnioskodawca S. S. nie ma obowiązku zwrotu zasiłku chorobowego za okres od 14 kwietnia 2013 roku do 8 maja 2013 roku wraz z odsetkami, w pkt II nieuiszczone koszty sądowe przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Sąd Rejonowy ustalił, iż decyzją z dnia 19 czerwca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. zobowiązał S. S. do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego za okres od dnia 14 kwietnia 2013 roku do 8 maja 2013 roku w kwocie 782,50 zł oraz zapłaty odsetek w kwocie 12,20 zł.

W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że z pisma (...)w Ł. z dnia 13 maja 2013 roku wynika, że w okresie zwolnienia lekarskiego wydanego na okres od 28 marca 2013 roku do 17 kwietnia 2013 roku ze wskazaniem „chory powinien leżeć” S. S. dwukrotnie, to jest w dniu 12 kwietnia 2013 roku w godz. 16.39 -18.28 i w dniu 13 kwietnia 2013 roku w godz. 13.28 - 14.46 oraz w okresie zwolnienia lekarskiego wydanego na okres od 18 kwietnia 2013 roku do 8 maja 2013 roku w dniu 19 kwietnia 2013 roku w godz. od 17.00 do 18.00 przebywała na terenie swego miejsca pracy tj.

(...) (...) w Ł., co zostało zarejestrowane przez kamery monitoringu. W oświadczeniu z dnia 12 czerwca 2013 roku wnioskodawczyni poinformowała, że jej obecność w pracy związana była z włamaniem się do szafki. W związku z powyższym, S. S. zobowiązano do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia.

Sąd Rejonowy ustalił, iż S. S. jest zatrudniona w (...) w Ł. od czerwca 2009 roku na stanowisku ratownika (...) i z tego tytułu podlega ubezpieczeniom społecznym, w tym ubezpieczeniu. W dniach od 18 marca 2013 roku do 25 marca 2013 roku wnioskodawczyni przebywała na Oddziale Szpitalnym Patologii Cięży z rozpoznaniem pierwszej ciąży zagrażającej poronieniem. Przebywając w szpitalu, wnioskodawczyni otrzymała informację telefoniczną od jednego ze współpracowników o włamaniu do jej szafki, która znajdowała się w pokoju socjalnym. W dniu 27 marca 2013 roku skarżąca zgłosiła się na wizytę kontrolną poszpitalną i otrzymała zwolnienie lekarskie na okres od 28 marca do 17 kwietnia 2013 roku z zaleceniem „chory powinien leżeć”. Zwolnienie zostało wystawione przez lek. med. specjalistę ginekologa - położnika G. Z.. Po wyjściu ze szpitala w dniu 12 kwietnia 2013 roku w trakcie zwolnienia lekarskiego wystawionego na okres od 28 marca 2013 roku do 17 kwietnia 2013 roku wnioskodawczyni stawiała się w (...)w Ł. celem wyjaśnienia okoliczności włamania do jej szafki. Na miejscu okazało się, że prywatne rzeczy S. S. zostały przeniesione do innej szafki bez jej wiedzy. Sprawa włamania nie została wówczas wyjaśniona, dlatego wnioskodawczyni przyszła do zakładu pracy następnego dnia. W dniu 13 kwietnia 2013 roku skarżącej znów nie udało się ustalić okoliczności włamania do szafki. W dniu 17 kwietnia 2013 roku skarżąca po raz kolejny zgłosiła się na kontrolną wizytę lekarską, która skutkowałą wystawieniem zwolnienia lekarskiego na okres od 18 kwietnia 2013 roku do 8 maja 2013 roku z zaleceniem, iż może ona chodzić. Próbując ustalić okoliczności włamania do szafki oraz wyjaśnić sprawę prywatne w trakcie zwolnienia lekarskiego wystawionego za okres od 18 kwietnia 2013 roku do 8 maja 2013 roku S. S. ponownie stawiała się w (...)w Ł. w dniu 19 kwietnia 2013 roku. Da zasiłku chorobowego wnioskodawczyni była uprawniona od dnia 14 kwietnia 2013 roku, natomiast do dnia 13 kwietnia 2013 roku S. S. miała wypłacone wynagrodzenie za czas choroby z funduszu pracy.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów nieosobowych – dokumentów przedstawionych przez organ rentowy oraz zeznań świadków T. T. i H. K., a także zeznań przesłuchanej w charakterze strony wnioskodawczyni S. S..

W celu ustalenia czy wnioskodawczyni wykorzystywała zwolnienie lekarskie zgodnie z jego celem Sąd dopuścił dowód z opinii lekarza ginekologa.

W opinii z dnia 4 marca 2015 roku biegły ginekolog S. B. stwierdził, iż w okresie od 28 marca 2013 roku do 17 kwietnia 2013 roku skarżąca nie wykorzystywała zwolnienia zgodnie z jego celem. Biegły jednocześnie wskazał, iż pobyt wnioskodawczyni na terenie zakładu pracy w dniu 19 kwietnia 2013 roku nie naruszał zasad zwolnienia lekarskiego, gdyż w kolejnym zwolnieniu figurowało zalecenie, że chora „może chodzić”.

Sąd podzielił opinię biegłego i uznał ją za miarodajną i wystarczającą do rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Rejonowy zważył, iż odwołanie wnioskodawczyni jest zasadne.

W realiach przedmiotowej sprawy bezsporne było, że S. S. był osobą niezdolną do pracy w okresie od 14 kwietnia 2013 roku do 8 maja 2013 roku. Okoliczność ta wynikała z niekwestionowanych zwolnień lekarskich, nadto nie była zaprzeczona przez organ rentowy. Na gruncie niniejszej sprawy kwestią dyskusyjną i konieczną dla poddania jej wnikliwej analizie okazało się wystąpienie w trakcie pobierania zasiłku chorobowego przesłanki wyłączającej, co do zasady, możliwość jego przyznania, a mianowicie świadczenie pracy zarobkowej lub wykorzystywania zwolnienia lekarskiego w sposób niezgodny z jego celem. Taki wniosek wywiódł organ rentowy po uzyskaniu informacji o tym, że S. S. w okresie orzeczonej niezdolności do pracy trzykrotnie przebywała na basenie (...) prowadząc lekcje pływania, to jest 12 kwietnia 2013 roku, 13 kwietnia 2013 roku i 19 kwietnia 2013 roku.

Sąd Rejonowy podniósł, iż według treści przepisu art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2014 roku, poz. 159 j. t.) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania

ubezpieczenia chorobowego. W myśl przepisu art. 17 ust. 1 wskazanej ustawy, ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia. Zgodnie z art. 84 ust. 1 ustawy z 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 121) osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest zobowiązana do jej zwrotu wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego. Z kolei w art. 84 ust. 3 ustawy systemowej postanowiono, iż nie można żądać zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń z ubezpieczeń społecznych za okres dłuższy niż ostatnie 12 miesięcy, jeżeli osoba pobierająca świadczenia zawiadomiła organ wypłacający świadczenia o zajęciu okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty, a mimo to świadczenia były nadal wypłacane, w pozostałych przypadkach - za okres dłuższy niż ostatnie 3 lata. Za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania oraz świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd organu wypłacającego świadczenie przez osobę pobierającą świadczenie (art. 84 ust. 2 ustawy systemowej).

Sąd Rejonowy podniósł, iż akceptuje pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego dnia 16 maja 2012 roku, w sprawie III UZP 1/12, zgodnie z którym trzyletni okres, za który organ rentowy może żądać zwrotu nienależnie pobranych świadczeń na podstawie art. 138 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS, obejmuje okres do ostatniej wypłaty (pobrania) nienależnego świadczenia, a żądanie to nie ulega przedawnieniu.

W okresie niezdolności do pracy ubezpieczony nie otrzymuje wynagrodzenia za pracę, natomiast organ rentowy wypłaca w to miejsce zasiłek chorobowy. Podkreślenia wymaga, że warunkiem otrzymania wyżej wymienionego świadczenia za cały okres niezdolności do pracy jest faktycznie niewykonywanie działalności zarobkowej. Zasiłek chorobowy bowiem ma stanowić rekompensatę zarobku utraconego wskutek niezdolności do pracy spowodowanej chorobą, a nie dodatkową korzyść obok wynagrodzenia.

W przedmiotowej sprawie istotnym było ustalenie, czy S. S. przebywając w miejscu pracy na terenie pływalni (...) w dniach 12 kwietnia 2013 roku, 13 kwietnia 2013 roku i 19 kwietnia 2013 roku świadczyła pracę zarobkową lub wykorzystywała zwolnienie lekarskie w sposób niezgodny z jego celem.

Sąd Rejonowy podniósł, iż postępowanie dowodowe przeprowadzone w niniejszej sprawie jednoznacznie wykazało, iż obecność S. S. na (...) (...) w dniach 12 kwietnia 2013 roku, 13 kwietnia 2013 roku i 19 kwietnia 2013 roku związana była z włamaniem do szafki należącej do wnioskodawczyni, znajdującej się w pokoju socjalnym. Skarżąca przebywając na terenie pływalni w tych dniach nie prowadziła odpłatnie lekcji pływania.

Reasumując, Sąd Rejonowy stwierdził, iż organ rentowy oparł decyzję na błędnym założeniu, że S. S. przebywając w dniach 12 kwietnia 2013 roku, 13 kwietnia 2013 roku i 19 kwietnia 2013 roku na (...) (...) wykonywała pracę zarobkową, wskutek czego zasiłek chorobowy za okres od 14 kwietnia 2013 roku do 8 maja 2013 roku został pobrany nienależnie.

Sąd Rejonowy doszedł do wniosku, iż niezasadnym było pozbawienie skarżącej prawa do zasiłku chorobowego z powodu wykonywania przez nią w okresie zwolnienia pracy zarobkowej. Jakkolwiek bezsprzecznym jest, w ocenie Sądu Rejonowego, iż w spornym okresie S. S. nie świadczyła pracy zarobkowej, to w niniejszej sprawie konieczne było również dokonanie oceny zachowania wnioskodawczyni w kategoriach wykorzystywania przez nią zwolnienia lekarskiego niezgodnie z jego celem.

Za wykorzystywanie zwolnienia lekarskiego niezgodnie jego celem uważa się nieprzestrzeganie wskazań lekarskich, np. nakazu leżenia w łóżku, zakazu wykonywania różnych prac domowych, pracę w ogrodzie lub gospodarstwie rolnym itp. lub wręcz wykorzystywanie tego zwolnienia dla innych celów niż leczenie. Celem zwolnienia od pracy jest zaś odzyskanie przez ubezpieczonego zdolności do pracy. W jego osiągnięciu przeszkodą może być zarówno wykonywanie pracy zarobkowej (co przesądził ustawodawca), jak i inne zachowania ubezpieczonego utrudniające proces leczenia i rekonwalescencję. Jedynie sporadyczna, incydentalna, wymuszona okolicznościami aktywność zawodowa (np. udział

w posiedzeniach rady nadzorczej spółdzielni mieszkaniowej) może usprawiedliwiać zachowanie prawa do zasiłku chorobowego (por. wyrok Sądu Najwyższego, z dnia 25 kwietnia 2013 roku, I UK 606/12).

Tak więc zachowaniem niezgodnym z celem świadczenia określić można takiego typu postępowanie, które w powszechnym odczuciu jest nieodpowiednie dla osoby chorej i może nasuwać wątpliwości co do rzeczywistego stanu zdrowia ubezpieczonego.

W opinii z dnia 4 marca 2015 roku biegły ginekolog S. B. stwierdził, iż w okresie od 28 marca 2013 roku do 17 kwietnia 2013 roku skarżąca nie wykorzystywała zwolnienia zgodnie z jego celem. Biegły jednocześnie wskazał, iż pobyt skarżącej na terenie pływalni w dniu 19 kwietnia 2013 roku nie naruszał zasad zwolnienia lekarskiego, gdyż w kolejnym zwolnieniu figurowało zalecenie, że chory „może chodzić”. Powyższe świadczy, że pobyt S. S. w dniu 19 kwietnia 2013 roku na (...) (...) nie był sprzeczny z założeniem zwolnienia lekarskiego, wobec czego zachowania S. S. w żaden sposób nie można uznać za wykorzystywanie zwolnienia lekarskiego niezgodnie z jego celem. Organ rentowy również nie wykazał jakie zachowanie skarżącej mogło zostać uznane za sprzeczne z przeznaczeniem zwolnienia lekarskiego. Ponadto obecność S. S. na (...) (...) w dniu 19 kwietnia 2013 roku nie miała wpływu na schorzenie, w związku z którym skarżąca otrzymała zasiłek chorobowy, a także brak jest podstaw do twierdzenia, iż ww. okoliczność mogłaby doprowadzić do pogorszenia jej stanu zdrowia lub wydłużenia procesu rekonwalescencji.

Zdaniem Sądu Rejonowego nie budzi wątpliwości, że prawo do zasiłku chorobowego podlega utracie w przypadku wykonywania pracy zarobkowej w okresie orzeczonej niezdolności do pracy lub wykorzystywania zwolnienia od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia. Jednakże w trakcie toczącego się postępowania organ rentowy w żaden sposób nie wykazał, aby S. S. swoim działaniem wypełniła przesłanki przewidziane w cytowanym już art. 17 w/w ustawy. W świetle powyższych rozważań Sąd Rejonowy podniósł, że świadczenie wypłacone wnioskodawcy nie było świadczeniem nienależnym w rozumieniu 84 ustawy z 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych.

Z tych względów, w oparciu o przytoczone przepisy i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Nieuiszczone koszty sądowe Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., zaskarżając wyrok w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 17 ust. 1 w związku z art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz. U. z 2010 roku Nr 77, poz. 512 ze zm.) oraz sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez przyjęcie, że nie zachodzą przesłanki z art. 17 ust. 1, a wnioskodawczynie zachowała prawo do zasiłku chorobowego w okresie wymienionym w punkcie I sentencji wyroku i nie ma obowiązku jego zwrotu.

Wskazując na te zarzuty organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania (k.92-95 a.s.).

W odpowiedzi na apelację S. S. wniosła o jej oddalenie i zasądzenie na jej rzecz od organu rentowego kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych (k. 108 a.s.).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy nie stwierdza naruszenia przepisów prawa materialnego, wskazanych w apelacji.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne i ocenę prawną dokonaną przez Sąd Rejonowy, że w świetle obowiązujących przepisów prawa nie sposób uznać zasiłku chorobowego wypłaconego wnioskodawczynie za okres od

dnia 14 kwietnia 2013 roku do 8 maja 2013 roku za świadczenie nienależne, z tym, że argumentacja prawna Sądu Rejonowego wymaga pewnej modyfikacji, o czym mowa niżej.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2014 roku, poz. 159 j. t.), ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że S. S., przebywając w dniach 12 kwietnia 2013 roku, 13 kwietnia 2013 roku i 19 kwietnia 2013 roku na pływalni (...) nie wykonywała pracy zarobkowej.

Oceniając natomiast zachowanie wnioskodawczynie w kategoriach wykorzystywania przez nią zwolnienia lekarskiego niezgodnie z jego celem, należy podnieść, iż wnioskodawczynie korzystała ze zwolnienia lekarskiego wystawionego na okres od 28 marca 2013 roku do 17 kwietnia 2013 roku oraz na okres od 18 kwietnia 2013 roku do 8 maja 2013 roku.

W pierwszym okresie skarżąca nie wykorzystywała zwolnienia zgodnie z jego celem, co wynika z opinii biegłego ginekologa z dnia 4 marca 2015 roku, natomiast pobyt skarżącej na terenie pływalni w dniu 19 kwietnia 2013 roku nie naruszał zasad zwolnienia lekarskiego, gdyż w kolejnym zwolnieniu figurowało zalecenie, że chory „może chodzić”.

Tak więc zwolnienie lekarskie w dniu 14 kwietnia 2013 roku, od którego to dnia wnioskodawczynie pobierała zasiłek chorobowy, nie było wykorzystywane przez nią zgodnie z celem i w takim przypadku, zgodnie z literalnym brzmieniem art. 17 ust. 1 powołanej ustawy, ubezpieczony traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia, a więc w tym przypadku za dzień 14 kwietnia 2013 roku. Przy czym bez znaczenia jest, iż za wcześniejszy okres wnioskodawczynie otrzymywała wynagrodzenie czas choroby.

Niezależnie od powyższego należy podnieść, iż o tym, jakie świadczenie może zostać zakwalifikowane jako nienależne decyduje treść art. 84 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 121 j.t. z późn. zm).

W myśl tego przepisu za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się: 1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania; 2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzania w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.

Sąd Okręgowy podziela pogląd Sądu Najwyższego, wyrażony w wyroku z dnia 17 stycznia 2012 roku, sygn.. I UK 194/11, Lex nr 1227962, że przepis art. 66 ust. 2 ustawy z 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa nie stanowi przepisu szczególnego w stosunku do art. 84 ust. 2 u.s.u.s. – w tym znaczeniu, że wyłącza stosowanie tego ostatniego przepisu do nienależnie pobranych zasiłków chorobowych. Przepis art. 66 ust. 2 ustawy zasiłkowej określa w szczególności sposób zasady potrącania oraz egzekucji, nie wyłącza natomiast stosowania definicji nienależnie pobranych świadczeń, wynikającej z art. 84 ust. 2 u.s.u.s., do nienależnie pobranych zasiłków chorobowych. Sąd Najwyższy podkreślił, iż ustawę o systemie ubezpieczeń społecznych stosuje się do wszystkich ubezpieczeń społecznych, w tym m.in. do ubezpieczenia w razie choroby i macierzyństwa (art. 1 pkt 3 ustawy systemowej). Żaden z przepisów ustawy zasiłkowej nie reguluje odmiennie niż art. 84 ust. 2 ustawy systemowej kwestii zwrotu nienależnie pobranych świadczeń. Art. 66 ust. 2 ustawy zasiłkowej nie reguluje odmiennie okoliczności przemawiających za uznaniem świadczenia za pobrane nienależnie niż czyni to art.. 84 ust. 2 ustawy systemowej.

W niniejszej sprawie wnioskodawczynie nie została w żaden sposób pouczona przez organ rentowy o braku prawa do pobierania świadczenia. Tymczasem dopiero prawidłowe pouczenie pobierającego świadczenie o braku prawa do jego pobierania stanowi podstawę do zakwalifikowania pobranego świadczenia jako świadczenia nienależnego. W utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego, które w pełni podziela Sąd Okręgowy (np. wyrok SN z dnia 26 kwietnia 1980 roku, II URN 51/80, OSNCP 1980, Nr 10, poz. 202, wyrok z dnia 10 grudnia 1985 roku, II URN

207/83, PiZS 1986, Nr 3, poz. 71) stwierdza się, że brak pouczenia świadczeniobiorcy o okolicznościach powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń zwalnia go z obowiązku zwrotu świadczeń pobranych mimo istnienia tych okoliczności, choćby nawet mógł poznać o nich wiadomość z innych źródeł. Obowiązek pouczenia spoczywa na organie rentowym, samo zaś pouczenie powinno być wyczerpujące, zawierające informacje o obowiązujących w dniu pouczenia zasadach ustania lub wstrzymania wypłaty świadczeń. Brak pouczenia zwalnia osobę bezpodstawnie pobierającą świadczenie z obowiązku ich zwrotu.

Należy tu podkreślić, w odniesieniu do zasiłku chorobowego pobranego przez wnioskodawczynię za dzień 14 kwietnia 2013 roku, że sam fakt pobrania świadczenia, które nie przysługiwało wobec istnienia okoliczności powodującej ustanie prawa do świadczenia, nie przesądza jeszcze o obowiązku jego zwrotu (vide: wyrok SN z dnia 17 lutego 2005 roku, I UK 440/03).

Bezsporne w niniejszej sprawie jest, iż organ rentowy nie udzielił ubezpieczonej jakiegokolwiek pouczenia o braku prawa do pobranych świadczeń. W związku z tym wypłaconego za sporny okres zasiłku chorobowego nie można uznać w myśl art. 84 ust. 2 za świadczenie nienależne. A tylko świadczenie nienależnie pobrane w myśl ust. 1 art. 84 podlega zwrotowi.

Sąd Okręgowy zatem uznaje, że zaskarżony wyrok jest zgodny z ustalonym stanem faktycznym i z przepisami powołanymi przez Sąd pierwszej instancji jako podstawa prawna rozstrzygnięcia.

Mając powyższe względy na uwadze, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uwzględnienia apelacji i na mocy art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.